

Openbaring 3,7-13 – Wees trouw tot aan de overwinning, Jezus is zo machtig!

Vorbereiding voor het Heilig avondmaal / zondag voor de vervolgte kerk

Liturgie

Voorzang: Ps 43,3.4.5

Stil gebed

Votum / groet

Zingen Ps 125

Gebed

Lezen

– Openbaring 3,7-13

– Jesaja 22,20-25

Zingen: LB 125,1.4

Preek over Openbaring 3,7-13

Zingen: LB 296

's Morgens: Lezen eerste deel avondmaalsformulier I

's Middags: geloofsbelijdenis

Zingen Gez 90

Gebed

Collecte

Zingen Ps 145,1.2.4

Zegen

Opmerking:

– ik vind het prettig om het even van te voren te horen wanneer deze preek ergens in een kerkdienst gelezen wordt. In mijn mailbox past altijd nog wel een mailtje: hansburger@filternet.nl

Preek over Openbaring 3,7-13 – Wees trouw tot aan de overwinning, Jezus is zo machtig!

Beste mensen, of je hier nu te gast bent, of lid van de gemeente, broer of zus in de Heer,

1. We staan vandaag stil bij de vervolgte kerk. De zondag van vorige week is door Open Doors uitgeroepen tot zondag van de vervolgte kerk. Maar een week later kunnen we er ook bij stilstaan!

De vervolgte kerk – het zijn onze broers en zussen. Denk aan Butros. Butros leeft in een land met een strenge Moslimregering, ergens in het Midden-Oosten. Hij is geboren als Moslim, maar hij is christen geworden.

Hij studeerde in Engeland. Waarom zou hij daar niet blijven? Hij had genoeg redenen en kansen om in Engeland te blijven. Daar is het veilig. Daar is geen vervolging. Maar op een kruispunt in zijn leven ontmoet hij Anne van der Bijl, de oprichter van Open Doors. En die motiveert hem om terug te gaan. En hij gaat, samen met zijn vrouw Nadira. Butros voelt zich door God geroepen om niet in het veilige Engeland te blijven, maar terug te gaan. Terug naar zijn eigen land, om daar het evangelie te verspreiden. Om daar de vervolgte kerk toe te rusten.

Wat een moed is daarvoor nodig! Het is levensgevaarlijk wat hij doet.

Leven in zijn land is gevaarlijk – bomaanslagen, gevechten, Moslimextremisme. Zijn werk is gevaarlijk – een christen met een Moslimachtergrond heeft het zwaar. Vervolging door de overheid, door Moslimextremisten. Je kunt vermoord worden. Mishandeling door de familie, of verstoting – jij hoort niet meer bij de familie!

Als de telefoon gaat, schrikt Butros elke keer weer. Hij durft

de telefoon soms nauwelijks op te nemen. Wat zou het zijn: een bericht dat er iemand gedood is, of gearresteerd? Een bedreiging: 'We willen dat je vertrekt uit ons land. Doe je dat niet, dan weten we je te vinden. We zullen je vermoorden!'

Butros' mede-christenen verliezen soms de moed. Wanhopig zijn ze soms – alle christenen in hun land vluchten of worden gedood! Hoe moet het verder? Uitgeput. Moedeloos. Kwetsbaar.

Maar wat zien ze ook hoe Jezus aan het werk is! Ze hebben geleerd met alles naar de Heer toe te gaan. Bij God vinden ze nieuwe kracht. Butros heeft als kerkleider veel activiteiten opgezet: cursussen, beroepsopleidingen, onderduikcentra voor bedreigde christenen. En steeds weer zijn er Moslims die Christen worden!

Butros zegt zelf: Onze roeping is om God te vertrouwen en te gaan waar Hij ons zendt. God vraagt ons niet om succesvol te zijn, maar om trouw te zijn.'

Kleine kracht, weinig invloed, voor het oog weinig succes, een gevaarlijk bestaan – en toch trouw zijn. Wat een voorbeeld kunnen zij voor ons zijn!

2. Wij zijn ook een minderheid geworden. Met de ChristenUnie en het CDA in de regering hadden christenen de afgelopen jaren invloed in ons land. Tegelijk voel je het verzet daartegen sterker worden. Nog maar zo'n 18 % van de Nederlanders is bewust Christen. Hoeveel was dat vroeger?

Misschien worden wij ook wel een bedreigde minderheid. Soms ben ik bang dat God bezig is de kandelaar uit Nederland weg te nemen. Dat Hij zijn kerk elders op de wereld laat groeien, maar hier niet meer. Dat christenen die de Bijbel echt serieus nemen een bedreigde minderheid worden.

Wat zou dat met jou doen?

Stel je voor dat ik als dominee over 20 jaar niet meer mag

zeggen dat Jezus de enige weg naar God is? Dat je in de kerk het homohuwelijk moet bevestigen? Dat je anders een steen door je voorruit kunt krijgen en dat de politie niks doet? Als ik die vragen echt op me in laat werken, kan het me aanvliegen. Zouden wij het aankunnen, leven in Nederland als een minderheid met minder rechten dan anderen? Een bedreigde minderheid?

Dan hebben we het voorbeeld van de vervolgte kerk alleen nog maar harder nodig! Het mooie van een preek voorbereiden is, dat ik mezelf dan mag bemoedigen met wat hier in de Bijbel staat. Net als Butros en andere vervolgte christenen. Laat je bemoedigen door wat Jezus schrijft, in die brief aan Filadelfia, lang geleden. Bang blijven, het hoeft niet!

Wat Jezus schrijft aan die gemeente lang geleden, heeft ook voor ons betekenis. Ze zijn een kleine minderheid. Een bedreigde minderheid. Ze hebben weinig invloed.

Maar Hij is er! En Hij is heilig en betrouwbaar.

Heilig. God is heilig – zo is Jezus Christus heilig. Uniek, anders dan mensen, goed, puur, volmaakt.

En betrouwbaar. Politici in Den Haag kunnen door de mand vallen. Nu in verkiezingstijd beloven ze van alles – maar wat maken ze ervan waar? Christen-politici kunnen de mond vol hebben van de waarde van het gezin, en vreemd gaan. Zo is Jezus niet – hij is een koning bij wie we veilig zijn. Hij is betrouwbaar.

Vertrouw je aan Hem toe! Durf je dat? Het is het beste wat je kunt doen.

3. Want Hij is machtig

Hoor maar hoe Hij zich voorstelt – vers 7 en 8:

Dit zegt hij die heilig en betrouwbaar is, die de sleutel van David heeft – wanneer hij opendoet, kan niemand sluiten,

wanneer hij sluit, kan niemand openen: Ik weet wat u doet. Ik heb ervoor gezorgd dat de deur voor u openstaat, zonder dat iemand hem kan sluiten.

Daarin klinkt Jesaja 22 door. Toen was het een minister, een zekere Eljakim. Hij mocht regeren namens Davids huis. Over hem wordt gezegd:

Ik zal hem de sleutel overhandigen van het huis van David; wanneer hij opendoet, kan niemand sluiten, wanneer hij sluit, kan niemand openen.

Maar omdat zijn hele familie aan hem ging hangen, was zijn machtige positie ook zo weer voorbij. Zijn macht werd ook zijn einde. Alles valt en gaat te gronde, zegt Jesaja.

Hoe anders is het hier, bij Jezus. Te gronde gaan kan hij niet. Want welke sleutels heeft hij, daar op de troon van David? Kijk in Openbaring 1,18:

Ik ben degene die leeft; ik was dood, maar ik leef, nu en tot in eeuwigheid. Ik heb de sleutels van de dood en van het dodenrijk.

Zie je hoe belangrijk die macht van Jezus Christus is? Ook voor ons hier en nu, net zoals het toen voor Filadelfia belangrijk was?

Het gaat niet alleen over de macht over het dodenrijk. Ook nu is Jezus degene die opent en die sluit –lees vers 8:

Ik heb ervoor gezorgd dat de deur voor u openstaat, zonder dat iemand hem kan sluiten. Want ook al hebt u weinig invloed, u bent trouw gebleven aan wat ik heb gezegd en hebt mijn naam niet verloochend.

Wie gelooft in Jezus Christus en wie daaraan vasthoudt, die vindt een open deur. Waar je dan aan moet denken? Het betekent dat daar in die gemeente de deur wijd openstaat, naar het koninkrijk van God. En die belofte mogen wij op onszelf

toepassen. Als wij trouw blijven aan wat Jezus heeft gezegd en als wij zijn naam niet verloochenen, dan is er ook hier voor ons een deur die wijd open staat.

Niemand kan daar iets aan veranderen. Sterker nog, sommige tegenstanders zullen zich bekeren. Lees vers 9. Joden die de gemeente dwars zaten, ze zullen tot inkeer komen. Ze zullen het inzien: Die christelijke gemeente, dat zijn de mensen die bij Jezus horen, de beloofde Messias.

Jezus heeft alle macht in hemel en op aarde. Als hij de deur open zet, dan krijgt niemand die dicht. En als hij de deur dicht doet, dan krijgt niemand hem open.

Laat je daardoor bemoedigen. Hij is sterk en machtig. Hij is heilig en betrouwbaar. Als je Hem voor je laat zorgen, dan ben je veilig.

4. Dat betekent dus niet dat het allemaal van een leien dakje gaat. Denk weer aan de vervolgte kerk. Aan Butros. Hij wordt bedreigd. Zijn werk is soms levensgevaarlijk.

Maar Jezus heeft het hier ook over 'de tijd van beproeving', vers 10, die binnenkort aan zal breken. En die tijd van beproeving treft heel de aarde en al de mensen die op aarde leven. In die beproeving zullen alle mensen op aarde op de proef gesteld worden.

De weg naar het koninkrijk van God is geen gladde weg zonder hobbels. Als je de rest van het boek Openbaringen leest, zie je dat. Er komt oorlog. Er komt honger. Er wordt dood en verderf gezaaid. Er zijn dodelijke ziektes en er zijn wilde dieren. Er komen milieu-problemen. De natuur gaat dood. Planten en dieren sterven.

Die tijden van beproeving zijn er steeds geweest, de afgelopen eeuwen. Oorlogen. Aardbevingen. Hongersnoden. Ziektes. Ze kunnen ook nu weer komen. Als de beurzen steeds weer instorten, als de Euro het niet zou redden, als de spanningen

tussen groepen in ons land zouden toenemen – libertijnen die niks van godsdienst moeten hebben, christenen, moslims, ontevreden mensen die zich laten leiden door hun onderbuik. We zijn zo kwetsbaar met elkaar. Alleen al een vulkaan op IJsland kan heel het vliegverkeer stil leggen, met grote economische gevolgen. Je weet niet wat de toekomst brengt. Maar tijden van beproeving zullen er steeds weer zijn.

Ze hebben een duidelijk doel: de mensen op aarde op de proef stellen. In welke zin? Dat lees je in Openbaring 9,20-21:

Maar de andere mensen, die deze plagen overleefden, keerden zich niet af van hun zelfgemaakte goden. Ze bleven die goden aanbidden en de beelden van goud, zilver, brons, steen en hout, die niet kunnen horen of zien en zich niet kunnen verroeren. Evenmin braken ze met hun leven van moord en toverij, van ontucht en diefstal.

Wat willen mensen, wat willen jullie? Moord en toverij, ontucht en diefstal? Een graaicultuur, een wereld waarin op seksueel gebied alles te koop is, de paranormale wereld? Willen ze afgoden – en die zijn er genoeg in onze wereld! Alles waarop je je vertrouwen stelt, alles wat je leven vulling en betekenis moet geven, wordt een afgod, als het niet God zelf is.

Dat moet duidelijk worden. Hoe reageer jij op een crisis, op lijden, op tegenslag? God stelt ons op de proef: kiezen we daarin tegen God – blijven we leven los van Hem? Of bekeren we ons en is Hij vanaf nu de enige voor wie we gaan? Doe je wat Hij wil?

5. Voor die tijd van beproeving hoeven we niet bang te zijn. Want Jezus is ons houvast. Hij houdt ons vast.

Daar hoort tegelijk een oproep bij. Jezus belooft zijn trouw aan wie Hem trouw is. Die trouw komt in de brief steeds terug: de gemeente in Filadelfia is trouw gebleven een wat Jezus heeft gezegd en heeft zijn naam niet verloochend, vers 8. Ze

zijn trouw gebleven aan Jezus' gebod om stand te houden, vers 10.

Ook verderop in Openbaringen wordt dat benadrukt. Lees Openbaring 13 vers 10 en 14 vers 12. Het komt aan op de standvastigheid en de trouw van de heiligen. Het komt erop aan je te houden aan Gods geboden en aan het geloof in Jezus.

Dus zegt Jezus het ook: Houd vast aan wat u hebt.

Wil jij in de tijd van beproeving volhouden? Hou dan vast aan wat je hebt.

Waar moet je dan aan denken?

Niet aan je bezit, je geld, je baan, je welvaart, je comfort, je vakanties. Juist niet.

Houd vast aan wat je geleerd hebt over Jezus: houd vast aan het geloof in Hem, blijf gehoorzaam aan zijn woord.

Vroeger waren wij een kerk waar heel veel duidelijk was, goed geregeld, duidelijke afspraken, duidelijke verwachtingen. Dat voelde soms verstikkend en beklemmend, niet altijd de vrijheid van Christus. Tegenwoordig doen we niet meer zo moeilijk, zo ging het vroeger, zeggen we dan. Maar schieten wij van de weeromstuit niet door? Zo maar kan dan de klad erin komen. En goede gewoontes verdwijnen. Wat leer je aan je kinderen?

Naar de kerk gaan. Twee keer wordt één keer. En je gaat eens naar de camping, je viert je verjaardag, je gaat naar familie, naar vrienden. En één keer wordt soms geen een keer. Je laat de kinderen maar thuis. Je gaat om de veertien dagen. Soms één keer per maand.

Bijbellezen. Vroeger werd er aan tafel uit de Bijbel gelezen, vaak drie keer per dag. Nu gebeurt het zo maar dat we de Bijbel lezen – ja natuurlijk, op zondag in de kerk. Verder niet? Nee, verder niet. Nog maar één keer per week!

Stel jezelf op de proef voor de tijd van beproeving komt en het te laat is.

Houd jij vast wat je hebt?

Nee, dan gaat het niet om een Bijbelvertaling, of om een psalmberijming, of om een liedbundel, of om een orgel.

Maar wel om Bijbelstudie. En wel om zingen voor God – psalmen, gezangen en geestelijke liederen – met wat voor muzikale begeleiding ook maar. Om inzet voor de gemeente, voor Jezus Christus.

Steeds weer in alles vasthouden aan Jezus, aan het geloof in Hem, gehoorzaam zijn aan Hem. In alles.

Is dat waar jij voor gaat? Blijf zo leven!

Of niet? Bekeer je dan!

6. Want het gaat hier wel ergens om. Jezus zegt, vers 11:

Ik kom spoedig. Houd vast aan wat u hebt, dan zal niemand u de lauwerkrans kunnen afnemen.

Jezus komt terug. Hij komt snel, zegt Hij.

Snel? Het is ruim 1900 jaar geleden dat Johannes dit opschreef. Hij komt snel? Hij komt nooit, zul je bedoelen.

Nee, zegt de Bijbel: 1000 jaar zijn voor God als één dag. Zijn dag komt wel degelijk snel dichterbij. En tot Hij komt zullen er elke dag mensen sterven. Oud – en jong. Hoe sterven ze? Ben jij klaar om de Heer te ontmoeten – Hij die heilig en betrouwbaar is?

Houd vast wat je hebt, houd vast aan Hem – dan ben je er klaar voor. Dan ontmoet je Hem als overwinnaar. Dan kan niemand je de lauwerkrans afpakken.

Want Jezus is trouw. Als Jezus ons vasthoudt, dan kan er niks

mis gaan. Dan krijg je de medaille, de erekrans – een hulding als overwinnaar.

Wat je dan krijgt kan niet meer kapot. Denk nog eens aan Jesaja 22. Daar wordt over Eljakim, die minister gezegd:

Ik zal hem bevestigen, als een pin in stevige grond; voor zijn familie zal hij als een erezetel zijn.

Maar als het gewicht van zijn hele familie er aan komt te hangen, gaat het mis. Dan

zal de pin in stevige grond losraken. De hele last die eraan hangt, komt omlaag, alles valt en gaat te gronde.

Zo gaat het bij Jezus niet. Jezus maakt je tot een zuil in de tempel van God, als je overwint.

Lijkt je dat niks? Een beetje de hele dag pilaar staan te zijn? Saai en onbeweeglijk?

Maar bedenk dan wat dit beeld wil zeggen.

God is hier een tempel aan het bouwen. Een tempel van levende stenen. In die tempel mag je als overwinnaar een steunpilaar zijn. Een ereplaats in het bouwwerk. Gods naam staat in jou gegrift. De naam van Gods stad. De nieuwe naam van Jezus. Niet te gronde gaan. Eeuwig leven. Eeuwig leven op een eervolle plek.

Heb jij wel eens wat gewonnen? Op een erepodium gestaan, terwijl je een medaille of een beker kreeg?

Jezus belooft ons een eeuwig erepodium. Een krans die niet verdort. Hij houdt ons vast, houd Hem daarom vast.

Wees trouw tot aan de overwinning, Jezus is zo machtig!